

GLOSSARIUM VAN DE BEGROTING (bron : Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers)

Onderstaande woordenlijst omschrijft de meest gebruikte begrotingstermen. Hierbij werd meer naar eenvoud dan naar volledige precisie gestreefd.

AANPASSINGSBLAD

Wetgevende akte houdende de ontwerpen van aanpassing van de rijksmiddelenbegroting of de algemene uitgavenbegroting.
Wordt ook BIJBLAD genoemd.

AANVULLEND KREDIET

Bijkomend krediet, dat toegekend wordt door de rekeningwet, om kredietoverschrijdingen *a posteriori* te regulariseren (bijvoorbeeld vaste uitgaven).

ACTIVITEIT

Werkzaamheid of verrichting waaraan begrotingsmiddelen worden toegewezen en die, afzonderlijk of gegroepeerd, een bijdrage vormt tot de verwezenlijking van de doelstelling die het activiteitenprogramma nastreeft.

ACTIVITEITENPROGRAMMA

Het vereist de inzet van kredieten voor specifieke uitgaven met het oog op een welbepaald doel; dit kan zijn :

- ofwel een van de permanent uitgeoefende functies van de organisatieafdeling;
- ofwel een gelegenheidsopdracht toevertrouwd aan deze afdeling.

AFGESTANE ONTVANGSTEN

Door de Staat geïnde ontvangsten die niet aan de rijksmiddelenbegroting ten goede komen, maar worden afgestaan aan de Europese Unie, de gemeenschappen en gewesten alsook aan de sociale zekerheid.

AFZONDERLIJKE SECTIE

Sectie waarin de fondsen zijn opgenomen die niet worden beheerd door de instellingen van openbaar nut. De belangrijkste categorieën zijn de volgende :

- fondsen voornamelijk gestijfd door begrotingskredieten;
- wederbeleggingsfondsen van begrotingskredieten;
- fondsen gestijfd door bijzondere inkomsten of door toegewezen ontvangsten;

— staatsdiensten aan bijzondere beheersdiensten onderworpen.
Thans blijven nog bestaan de terugbetalings- en toewijzingsfondsen en (voorlopig) de staatsdiensten met afzonderlijk beheer.

ALGEMENE REKENING VAN DE STAAT

Tabel van alle begrotingsverrichtingen (de rekening van uitvoering van de begroting), vermogensverrichtingen (de rekening van de vermogenswijzigingen) en thesaurieverrichtingen (de rekening van de Thesaurie) die tussen 1 januari en 31 december van een bepaald jaar werden uitgevoerd.

ALGEMENE TOELICHTING

Document waarmee de regering een synthese en een ontleding verstrekt over de ontwerpen van begrotingen voor de ontvangsten en de uitgaven over een bepaald begrotingsjaar.

ALGEMENE UITGAVENBEGROTING

De algemene uitgavenbegroting voorziet in en behelst machtiging tot de uitgaven, per programma, van de diensten van algemeen bestuur van de Staat. De kredieten voor de programma's groeperen afzonderlijk de begrotingsmiddelen die betrekking hebben, eensdeels op de werkingskosten van de administraties (bestaansmiddelenprogramma's) en, anderdeels, op de doelstellingen van de activiteitenprogramma's.

De algemene uitgavenbegroting bepaalt zonedig de aan de uitgaven verbonden voorwaarden. Zij bevat bijzondere bepalingen voor de facultatieve toelagen en zonedig voor de afwijkingen op de algemene wetgeving betreffende de rijkscomptabiliteit.

De algemene uitgavenbegroting bevat een verantwoording samengesteld uit nota's die het volgende toelichten :

- de algemene beleidslijnen van de departementen;
- per organisatie-afdeling, de toegewezen opdrachten;
- per programma de nagestreefde doelstellingen, alsook middelen die moeten worden ingezet om deze te verwezenlijken.

BASISALLOCATIE

Uitsplitsing van de kredieten die verbonden zijn aan een programma in meer gedetailleerde toewijzingen, overeenkomstig de economische classificatie. De aanrekening van de uitgaven geschiedt op de basisallocaties (zie eveneens : begrotingsartikel).

BEGROTING

Akte die uitgaat van de begrotingsgezagsdragers en waarin de geplande en toegelaten ontvangsten en uitgaven van een overheid opgenomen zijn voor een bepaalde periode, meestal een jaar.

BEGROTINGSARTIKEL

Genummerd onderdeel van de rijksmiddelenbegroting en de algemene uitgavenbegroting vergezeld van een bewoording waarmee een uitgave of een ontvangst wordt gedefinieerd.

De code van het begrotingsartikel in de algemene uitgavenbegroting bestaat uit vijf cijfers :

- begroting (twee cijfers),
- organisatie-afdeling (twee cijfers),
- programma (één cijfer).

Op de dit door vijf cijfers gecodeerde begrotingsartikel — de kredieten per programma — berust de wettelijke specialiteit.

Van de wettelijke specialiteit kan slechts worden afgeweken door middel van de goedkeuring van de Kamer van volksvertegenwoordigers van een aanpassingsblad aan de algemene uitgavenbegroting.

Het tweede luik van de getrapte begrotingsspecialiteit — de administratieve begrotingsspecialiteit — is van toepassing op de kredieten die, binnen een programma, volgens de economische classificatie worden uitgesplitst (de basisallocaties). Het toepassingsgebied van de administratieve specialiteit wordt gecodeerd met tien cijfers :

- de eerste vijf cijfers van de structuur begroting-afdeling-programma, en,
- de laatste vijf cijfers slaan op de activiteit (één cijfer) en de basisallocatie (vier cijfers, waarvan de eerste twee de economische code en de overige twee een volgnummer vormen).

BEGROTINGSBIJBEPALING

Een bepaling opgenomen in het beschikkend gedeelte van een begrotingswet die een afwijking op de principes van de rijkscomptabiliteit of van de vaste wetgeving toelaat.

BEGROTINGSCONTROLE

Een begrotingsonderzoek uitgevoerd in de loop van het eerste kwartaal van ieder jaar, waarbij de ministeriële departementen hun oorspronkelijke begrotingsgegevens actualiseren. Dit maakt het mogelijk eventuele afwijkingen op de ontvangsten en/of uitgaven preventief op te sporen en bijsturende maatregelen te nemen. De resultaten van de begrotingscontrole kunnen, indien nodig, aanleiding geven tot een aanpassing van de rijksmiddelenbegroting, de algemene uitgavenbegroting en ook van de algemene toelichting op de begroting.

BEGROTINGSFONDS

Voorheen werden de fondsen opgenomen in de afzonderlijke sectie van de begroting (titel IV) en voornamelijk opgericht om bepaalde uitgaven te verrichten met bestemde ontvangsten. De bestemde ontvangst bestond dikwijls uit een begrotingskrediet dat diende ter stijving van het fonds.

Thans wordt een fonds opgericht door een organieke wet voor uitgaven, waarvan zij het voorwerp vaststelt, en waarvoor sommige op de rijksmiddelenbegroting aangerekende ontvangsten worden bestemd.

BEGROTINGSKREDIET

Een bedrag opgenomen onder een artikelnummer in de begrotingstabel, waardoor tevens een machtiging tot uitgave wordt gegeven, binnen de perken en voor de doeleinden bepaald voor dit krediet.

BEGROTINGSSALDI

1. **Netto begrotingssaldo**

Som van de saldi van de verrichtingen opgenomen in de algemene uitgavenbegroting en de rijksmiddelenbegroting.

Het wordt netto genoemd omdat de aflossingen en de vervroegde terugbetalingen van de schuld niet worden opgenomen.

2. **Saldo van de schatkistverrichtingen**

Zie : SCHATKISTVERRICHTINGEN

3. **Netto te financieren saldo**

Som van het netto begrotingssaldo en het saldo van de schatkistverrichtingen. In theorie stemt het netto te financieren saldo overeen met de aangroei van de openbare schuld. In de praktijk zijn er een aantal redenen om evenwel het verschil te verklaren tussen het netto te financieren saldo en de wijzigingen in de openbare schuld.

Het betreft meer bepaald de schatkistcertificaten gehouden door het IMF, wisselverschillen, het overnemen van bepaalde schulden die een forse verhoging van de bestaande openbare schuld kunnen veroorzaken, evenals sommige andere gedebudgetteerde verrichtingen, zoals tot en met 1990 het spreiden van de betaling van de intresten op de openbare schuld.

4. **Bruto te financieren saldo**

Som van het netto te financieren saldo en van de contractuele aflossingen op de geconsolideerde schuld en van de terugbetalingen van de leningen (niet contractuele aflossingen). Het stemt overeen met het totale bedrag waarvoor de overheid in de loop van het betrokken jaar leningen zal moeten afsluiten.

5. **Primair saldo**

Saldo van de totale ontvangsten en totale uitgaven, exclusief rentelasten.

Het gaat met andere woorden om het overschot of het tekort op de begroting, zonder de rentelasten van de staatsschuld (het netto te

financieren saldo min de rentelasten van de staatsschuld (het betreft met name de rentelasten onder de code 21 van de economische classificatie)).

6. Vorderingssaldo voorheen financieringsbehoefte genoemd

Het vorderingssaldo is het belangrijkste saldo in de optiek van het Verdrag van Maastricht.

Artikel 104c van het Verdrag van Maastricht stelt dat de lidstaten overdreven tekorten op hun begroting moeten vermijden. Het overheidstekort wordt als overdreven beschouwd zodra de verhouding tussen het overheidstekort en het BBP hoger is dan 3,0 %.

In het Verdrag van Maastricht wordt niet langer als definitie van begrotingstekort het netto te financieren saldo aangenomen maar het vorderingssaldo van de hele overheid.

Het vorderingssaldo is gelijk aan het netto te financieren saldo, zonder rekening te houden met de kredietverleningen en deelnemingen (economische klasse 8). Met andere woorden, het vorderingssaldo is gelijk aan het saldo van de economische klassen 1 tot en met 7.

Het begrip overheid zoals de Europese Unie dit heeft bepaald betekent dat men moet rekening houden met alle begrotingsverrichtingen maar ook met alle verrichtingen buiten de begroting (instellingen van openbaar nut, debudgettiserings).

De gegevens die het dichtst dit begrip van het vorderingssaldo benaderen, zijn deze van de economische hergroepering.

BEGROTINGSTABEL

Tabel voorkomend in de algemene uitgavenbegroting waarin de kredieten per programma en in de basisallocaties opgesplitste kredieten per programma gedetailleerd worden weergegeven.

BESTAANSMIDDELENPROGRAMMA

Het geheel van de lopende uitgaven voor personeel, werking en uitrusting van de organisatie-afdeling. Dergelijke uitgaven worden meestal opgenomen in basisallocaties 11xx, 12xx en 74xx.

Onder « bestaansmiddelen » dient men te verstaan al wat bijdraagt tot de leefbaarheid van de organisatie-afdeling in kwestie :

- de personeelseffectieven;
- de personeels- en werkingskredieten (levering van lopende goederen en diensten);
- kredieten voor werken en aankopen van uitrustingen, tenzij deze laatste zo omvangrijk zijn of uitzonderlijk dat ze tot afzonderlijke programma's behoren.

BETALINGSBALANS

De totale rekening van de betalingsbalans geeft een overzicht van de verrichtingen met het buitenland. Men onderscheidt daarbij de lopende rekening en de kapitaalrekening. Op de lopende rekening worden uitgaven en inkomsten geboekt, voortvloeiende uit het goederen- en dienstenverkeer, alsook de uit het buitenland ontvangen — respectievelijk daaraan betaalde — inkomsten uit vermogen en arbeid en tevens andere inkomstenoverdrachten.

De kapitaalrekening geeft een beeld van het kapitaalverkeer met het buitenland.

BIJBLAD

Zie : AANPASSINGSBLAD.

BIJKREDIET

Een in de loop van het begrotingsjaar door het Parlement goedgekeurd krediet om de oorspronkelijk ingeschreven kredieten aan te passen of om de kredieten voor schuldvorderingen van vorige jaren toe te kennen.

CENTRALE OVERHEID

Deze bestaat uit de samenvoeging van de federale overheid, de gemeenschappen, gewesten en de gemeenschapscommissies.

COC

Commissie voor Oriëntatie en Coördinatie van overheidsopdrachten belast met het opstellen van een programmatieverslag waarin alle voorgestelde materiële projecten worden geëvalueerd op zowel het functionele, het economische als het industriële vlak. Deze commissie brengt ook advies uit over de gunning van verschillende overheidsopdrachten.

CORRELATIEF KREDIET

Zie : VASTLEGGINGSMACHTIGING.

DEBUDGETTERING

Een algemene term die aangeeft dat een bepaalde uitgave, die zou moeten zijn opgenomen, niet in de begroting voorkomt, maar op een andere wijze wordt gefinancierd.

DEFICIT SPENDING

Expansief begrotingsbeleid teneinde de conjunctuur te stimuleren of te ondersteunen door gewilde begrotingstekorten.

DERDENGELDEN

Derdengelden zijn gelden die de Schatkist int voor rekening van derden en later aan de begunstigen doorstort.

Gelden die tijdelijk op een wachtrekening worden geplaatst voor latere definitieve aanrekening, worden eveneens hieronder geklasseerd.

ECONOMISCHE CLASSIFICATIE

Indeling van begrotingsartikelen naar macro-economische categorieën (consumptie, overdracht, investering, enz.) waardoor de verrichtingen van de Staat en van de andere openbare diensten kunnen worden ingepast in het systeem van de nationale boekhouding (de nationale rekeningen). De basisallocaties dienen deze indeling te volgen.

De economische classificatie die thans wordt gebruikt is deze van maart 1998, op grond van het ESR95.

Een economische code bestaat uit vier cijfers :

- het eerste cijfer duidt aan of de basisallocatie overeenkomt met een lopende of met een kapitaalverrichting;
- het tweede cijfer duidt aan of de verrichting slaat op een uitgave of op een ontvangst;
- het derde en het vierde cijfer stellen subgroepen voor die meer gedetailleerde inlichtingen bieden.

* Het eerste cijfer duidt de hoofdgroep aan waartoe de verrichting behoort.

Als dit cijfer :

- gelijk is aan 0, dan gaat het in dit geval om niet-gesplitste verrichtingen of interne verrichtingen. Niet-gesplitste verrichtingen worden, indien mogelijk, verdeeld over de hoofdgroepen 1 tot en met 9;
- tussen 1 tot en met 4 ligt : het gaat om een lopende verrichting, met name verrichtingen betreffende diensten (bijvoorbeeld lonen) en goederen (hoofdgroep 1), intresten en inkomsten uit eigendom (hoofdgroep 2), alsmede de lopende overdrachten buiten de overheid (hoofdgroep 3) en binnen de overheid (hoofdgroep 4);
- tussen 5 tot en met 8 ligt : het gaat om een kapitaalverrichting, met name verrichtingen inzake kapitaaloverdrachten buiten de overheid (hoofdgroep 5) en binnen de overheid (hoofdgroep 6), de investeringen (hoofdgroep 7), kredietverleningen en deelnemingen (hoofdgroep 8);
- gelijk is aan 9 : deze code komt overeen met verrichtingen inzake de staatsschuld, andere dan betalingen van rentelasten.

* Het tweede cijfer brengt bijkomende verduidelijkingen aan. Als het tussen 1 tot en met 5 ligt, gaat het om een uitgave; tussen 6 tot en met 9 gaat het om een ontvangst.

ECONOMISCHE HERGROEPERING

Een volgens de criteria van de economische classificatie uitgevoerde consolidatie van de verrichtingen van de begroting, sommige instellingen van openbaar nut en inclusief, zonodig, debudgetteringen.

EINDREGELING VAN DE BEGROTING (Rekeningwet)

De eindregeling van de begroting bevat de verantwoording — door de regering aan het Parlement — van het gebruik dat werd gemaakt van de door de begrotingswetten toegekende middelen.

ESR

Het Europees stelsel van nationale en regionale rekeningen (ESR 95) bevat de registratieregels die moeten worden toegepast om een onderling samenhangende, betrouwbare en vergelijkbare kwantitatieve beschrijving van de economieën van de lidstaten te verkrijgen.

Het is bestemd voor de instellingen van de Unie, voor de regeringen en voor de deelnemers aan het economische en sociaal leven, die hun besluiten baseren op geharmoniseerde en betrouwbare statistieken. Het ESR 95 is een uitermate belangrijk instrument voor het beheer van het beleid van de Europese Unie.

FACULTATIEVE TOELAGE

Toelage waarvan het voorwerp geen wettelijke grondslag heeft. In dit geval moet een bijzondere bepaling, die de aard van de toelage preciseert, in de algemene uitgavenbegroting worden opgenomen. Ze kan worden toegekend onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning.

FINANCIERINGSBEHOEFTE

Volgens het ESR 95 wordt dit saldo het vorderingssaldo genoemd.
Zie : BEGROTINGSSALDI

FINANCIEWET

Wanneer de rijksmiddelenbegroting — waarbij de regering elk jaar gemachtigd wordt de bestaande belastingen in te vorderen — niet goedgekeurd is op 31 december, machtigt de financiewet de regering, vanaf het begin van het betrokken begrotingsjaar, over te gaan tot de inning van de belastinginkomsten en desgevallend een beroep te doen op leningen.

FISCALE UITGAVEN

De fiscale uitgaven omvatten alle aftrekken, verminderingen en uitzonderingen op het algemeen stelsel van belastingheffing, die gelden ten voordele van de belastingplichtigen of van economische, sociale of culturele activiteiten.

FUNCTIONELE CLASSIFICATIE

Voorstelling van de overheidsverrichtingen volgens hun bestemming, dat wil zeggen volgens de verschillende functies en taken die de overheid verzorgt.

De functionele classificatie die thans in voege is, is deze uitgewerkt door de Benelux in 1989.

FUNCTIONELE HERGROEPERING

Een volgens de verschillende taken (functionele classificatie) van de overheid uitgevoerde consolidatie van de begrotingsverrichtingen, sommige instellingen van openbaar nut en inclusief, zonnodig, debudgettering, ongeacht de begroting waarin ze opgenomen zijn.

GEDEELDE BELASTING

Een rijksbelasting die op uniforme wijze over het hele grondgebied van het Rijk wordt geheven en waarvan de opbrengst geheel of gedeeltelijk aan de Vlaamse en Franse Gemeenschap wordt toegewezen.

De gedeelde belastingen in de zin van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van gemeenschappen en gewesten zijn samengesteld uit de BTW en uit de personenbelasting.

GERISTORNEERDE ONTVANGSTEN

Aan de gemeenschappen en de gewesten geristorneerde belastingen die door de nationale wetgever overeenkomstig de gewone wet van 9 augustus 1980 op de hervorming van de instellingen worden vastgesteld.

GESPLITST KREDIET

Krediet dat bestemd is voor het dekken van werken of leveringen van goederen of diensten die een uitvoeringstermijn van meer dan twaalf maanden vergen. Zij worden gesplitst in een vastleggings- en een ordonnanceringskrediet.

Zie : VASTLEGGINGSKREDIET, ORDONNANCERINGSKREDIET.

HERVERDELING VAN BASISALLOCATIES

Tijdens het begrotingsjaar en binnen de perken van elk van de kredieten voor de programma's geopend in de algemene uitgavenbegroting kan de ordonnancerende minister, mits de minister die de begroting onder zijn bevoegdheid heeft zich akkoord verklaart, overgaan tot de herverdeling van de basisallocaties. Deze herverdelingen worden zonder verwijl overgezonden aan de Kamer van volksvertegenwoordigers en het Rekenhof.

INDEXPROVISIE

Zie : PROVISIONEEL KREDIET.

KAPITAALUITGAVEN

Zie : KAPITAALVERRICHTINGEN.

KAPITAALVERRICHTINGEN

Onder kapitaalverrichtingen wordt verstaan :

- Kapitaaloverdrachten : financiële transfers die voor een andere sector (gezinnen, bedrijven, andere lokale besturen) een vermindering, respectievelijk een verhoging van zijn vermogen inhouden;
- Investerings : verrichtingen in verband met de reële kapitaalvorming door de overheid (met uitzondering van de militaire investeringen);
- Kredietverleningen en deelnemingen : de kredietverleningen hebben betrekking op kapitalen die door de overheid worden verstrekt wanneer ze optreedt als bankier of obligatiehouder; de deelnemingen slaan op de kapitalen die door de overheid worden verleend wanneer ze optreedt als aandeelhouder of als enige eigenaar.

KREDIETOPENING

Begrotingsregeling die toelaat zonder het voorafgaand visum van het Rekenhof uitgaven te doen die in het belang van de dienst vlug moeten worden uitgevoerd. Aan het Rekenhof wordt a posteriori verantwoording afgelegd.

KREDIETOVERDRACHTEN

Overdracht van niet-gebruikte gedeelten van begrotingskredieten naar een volgend begrotingsjaar. De niet-gesplitste kredieten kunnen slechts éénmaal worden overgedragen om uitgaven te ordonnanceren die voortvloeien uit verplichtingen ontstaan in de loop van het jaar dat zijn naam aan de oorspronkelijke begroting geeft.

De gesplitste kredieten beschikbaar op het einde van het begrotingsjaar worden geannuleerd, behalve bij afwijking toegestaan door koninklijk besluit.

KREDIETVERLENINGEN EN DEELNEMINGEN

Zie : KAPITAALVERRICHTINGEN

LINEAIRE OBLIGATIE (OLO)

Sinds mei 1989 geeft de Thesaurie lineaire obligaties uit, d.w.z. obligaties op lange termijn met een vaste rentevoet, looptijd en terugbetalingsprijs. Ze worden uitgegeven in maandelijkse tranches en de uitgifteprijs wordt bepaald bij aanbesteding. Er is geen consortium van banken, zodat de

financiële instellingen vrij kunnen bieden. Lineaire obligaties zijn gedematerialiseerd, worden op een rekening ingeschreven en de aankoop- en verkoopverrichtingen gebeuren via de clearing van de NBB.

LOPENDE UITGAVEN

Zie : LOPENDE VERRICHTINGEN.

LOPENDE VERRICHTINGEN

De lopende verrichtingen zijn deze die betrekking hebben op de productie en het verbruik, de inkomensvorming en -herverdeling. De lopende verrichtingen worden ingedeeld in :

- lopende uitgaven en ontvangsten voor goederen en diensten (consumptiebestedingen);
- rente, pacht en andere resultaten van vermogen en ondernemingsactiviteit;
- inkomensoverdrachten aan en van andere sectoren (bedrijven, gezinnen en het buitenland);
- inkomensoverdrachten binnen de sector overheid.

NETTO BEGROTINGSSALDO

Zie : BEGROTINGSSALDI (punt 1).

NETTO TE FINANCIEREN SALDO

Zie : BEGROTINGSSALDI (punt 3).

NIET-GESPLITST KREDIET

Het krediet waarvan het bedrag én de vastlegging én de ordonnanciering van de uitgave dekt.

ORDONNANCERING VAN DE UITGAVEN

Derde fase van de uitgavencyclus die bestaat in het uitgeven van het betalingsmandaat en het definitieve betalingsbevel.

ORDONNANCERINGSKREDIET

Krediet dat het bedrag voorziet dat mag worden geordonnanceerd tijdens het begrotingsjaar, ter aanzuivering van de zowel tijdens dit jaar als in de loop van de vorige jaren aangegane verbintenissen.

Zie : GESPLITST KREDIET.

ORGANISATIE-AFDELINGEN

Elke grote component van de departementale organisatie die een belangrijk beheercentrum vormt. Meestal gaat het om een hoofdbestuur, een algemene directie of een gelijkwaardige entiteit.

OVERSCHRIJVING VAN BEGROTINGSKREDIETEN

Verrichting die erin bestaat een krediet ingeschreven op een begrotingsprogramma geheel of gedeeltelijk over te schrijven naar een begrotingsprogramma van eenzelfde of een ander departement. De overschrijving kan slechts toegelaten worden door een wet houdende aanpassing van de begroting of door een begrotingsbepaling opgenomen in het beschikkend gedeelte van de wet.

Zie : HERVERDELING VAN BASISALLOCATIES.

PREFINANCIERING VAN UITGAVEN

Vorm van debudgettering die slaat op uitgaven die ofwel rusten op de Staat, ofwel op een van de Staat onderscheiden instelling, waarbij in beide gevallen een beroep wordt gedaan op leningen waarvan de intrest- en aflossingslasten gedragen worden door de Staat.

PROGRAMMA

Een geheel van activiteiten binnen een organisatie-afdeling die bijdragen tot de verwezenlijking van een doelstelling en die de inzet van begrotingsmiddelen vergen.

PROGRAMMASTRUCTUUR

Verdeling van de begrotingskredieten in groepen en subgroepen in deze volgorde : departementale begroting, organisatie-afdeling, activiteitenprogramma's en basisallocaties.

PROVISIONEEL KREDIET

Krediet dat, indien nodig, in de begroting wordt opgenomen om voorzienbare bijkomende, maar nog niet verdeelde, uitgaven te dekken die ondermeer voortvloeien uit de verwachte stijging van het indexcijfer van de consumptieprijzen en de sociale programmatie in de openbare sector.

REKENINGWET

Zie : EINDREGELING VAN DE BEGROTING.

RENTEFONDS

Autonome openbare instelling die belast is met de regulering van de secundaire (afgeleide) markt van de staatseffecten, hoofdzakelijk ten gunste van personen die niet beroepsmatig op de markt aanwezig zijn (particulieren).

Krachtens de koninklijke besluiten van 22 december 1995 is het Rentefonds belast met het beheer en de controle op de gereguleerde

buiten-beursmarkt van de lineaire obligaties, de schatkistcertificaten en de gesplitste effecten.

Bovendien kan het Rentefonds zijn technische medewerking verlenen bij het beheer van de staatsschuld.

RIJKSMIDDELENBEGROTING

De rijksmiddelenbegroting verleent machtiging voor de invordering van de belasting overeenkomstig de wetten, besluiten en tarieven die er betrekking op hebben. Ze bevat de raming van de ontvangsten van de Staat, ongeacht

het departement dat de ontvangsten int, en vanaf 1991 de ontvangsten van de organieke fondsen, alsmede een raming van de opbrengst van de uit te schrijven geconsolideerde leningen. Ze verleent machtiging, binnen de grenzen en onder de voorwaarden die ze bepaalt, tot het aangaan van leningen. Bij het ontwerp van rijksmiddelenbegroting wordt een inventaris van alle fiscale uitgaven gevoegd.

SALDO VAN DE SCHATKISTVERRICHTINGEN

Zie : SCHATKISTVERRICHTINGEN.

SAMENGEVOEGDE BELASTING

Een rijksbelasting die op uniforme wijze over het hele grondgebied van het Rijk wordt geheven en waarvan een bepaald gedeelte van de opbrengst aan de gewesten wordt toegewezen overeenkomstig de bepalingen van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten. Op dit toegewezen gedeelte van de opbrengst mogen de gewesten opcentiemen heffen en, vanaf 1 januari 1994, mogen

zij kortingen toekennen op deze belastingen, ze mogen daarbij niet meer korting toestaan dan het bedrag van de opbrengst dat hen is toegewezen.

SCHATKISTBONS

Effecten die kortlopende of middellange leningen in deviezen belichamen, uitgegeven door de Schatkist en in het bezit zijn van financiële instellingen in België of in het buitenland.

SCHATKISTCERTIFICATEN

Effecten op korte termijn in Belgische frank die door de Schatkist bij aanbesteding zijn uitgegeven op de primaire markt.

Men kan drie verschillende typen onderscheiden : certificaten op drie maanden, op zes maanden en op twaalf maanden. Deze gedematerialiseerde effecten worden toegekend via een aanbesteding met veelvoudige rentevoeten.

Bovendien bestaat er een secundaire markt voor schatkistcertificaten. Deze berust bij de « primary dealers » die zorgen voor een doeltreffende en doorzichtige werking van de markt, evenals voor de liquiditeit ervan. Vanaf het moment waarop de schatkistcertificaten werden opgenomen in het X/N vereffeningstelsel van de Nationale Bank, kan iedereen erop intekenen (ingezetenen en niet-ingezetenen, institutionele beleggers, particulieren).

SCHATKISTVERRICHTING

De schatkistverrichtingen houden verband met derdengelden die de Schatkist beheert (bijvoorbeeld belastingen geïnd door de Staat ten behoeve van andere overheden), en met haar rol als kassier en bankier van het Rijk (bijvoorbeeld terugbetalingen van renten op beleggingen van de schatkist, terugvorderbare voorschotten die niet zullen worden geregeld als begrotingsuitgaven), de uitgifteverschillen van leningen en van uitwisseling van effecten van de overheidsschuld alsook de verschillen in nominale aflossing van de overheidsschuld als deze verschilt van de overeenkomstige kasuitgave. Ze kunnen desgevallend sommige verrichtingen integreren die gelijkgesteld zijn aan verrichtingen buiten begroting.

SCHATKISTVOORSCHOTTEN

Machtigingen tot het vastleggen en het betalen van dringende uitgaven die niet op de begroting zijn uitgetrokken maar door de Ministerraad zijn toegestaan. Die voorschotten dienen naderhand geregulariseerd te worden door de goedkeuring van bijkredieten in het aanpassingsblad.

SCHULD

1. **Openbare schuld**

Schuld van de openbare sector (federale overheid, parastatale instellingen, sociale zekerheidsinstellingen, lokale besturen, gemeenschappen en gewesten)

2. **Geconsolideerde schuld**

Schuld op lange termijn (meer dan één jaar) waarbij de opbrengst van de leningen wordt gestort in de rijksmiddelenbegroting.

De terugbetaling van deze schuld kan gebeuren via contractuele aflossingen in de vorm van jaarlijkse dotaties waarvoor op de rijksschuldbegroting kredieten worden uitgetrokken.

3. **Vlottende schuld**

Schuld op korte termijn. Enkel voor de op deze schuld te betalen rente worden kredieten op de rijksschuldbegroting uitgetrokken. De opbrengst

en de terugbetalingen van de leningen op korte termijn worden op een thesaurierekening geboekt.

4. Schuld op korte termijn

Schuld in effecten waarvan de looptijd niet langer is dan een jaar en die bestemd is om tijdelijke schatkisttekorten te overbruggen als gevolg van een niet-synchroon samengaan van ontvangsten en uitgaven voorvloeiend uit seizoenmatige of onvoorziene bewegingen (zie vlottende schuld).

5. Gedebudgetteerde schuld

Geheel van leningen ten laste van de Schatkist die niet in de officiële stand van de rijksschuld zijn opgenomen.

Deze leningen worden uitgegeven door autonome openbare instellingen of door ondergeschikte besturen in plaats van door de centrale overheid om openbare uitgaven te financieren, die in feite ten laste vallen van deze laatste. Aldus worden deze uitgaven buiten begroting gehouden; ze verschijnen dan ook pas later, bij de betaling van de rente- en kapitaallasten. Door deze techniek is het mogelijk de oorspronkelijke begrotingslast over verschillende begrotingsjaren te spreiden.

6. Gewaarborgde schuld

Geheel van de door talrijke instellingen of organismen van de openbare sector uitgegeven leningen tot dekking van hun eigen financieringsbehoeften. Deze leningen krijgen de staatswaarborg voor de betaling van rente en/of aflossingen. Deze waarborg speelt slechts ingeval de ontleners in gebreke blijft.

7. Binnenlandse schuld

De schuld in handen van verblijfhouders, zowel in Belgische frank als in vreemde valuta.

8. Buitenlandse schuld

De schuld, zowel in vreemde valuta als in Belgische frank, in handen van niet-verblijfhouders.

9. Directe schuld

De schuld door de Staat rechtstreeks aangegaan ter dekking van de eigen behoeften.

10. Indirecte schuld

Schuld uitgegeven door sommige openbare instellingen om hun eigen financieringsbehoeften te dekken, terwijl de financiële lasten door de Staat worden gedragen.

TOEGEWEEZEN ONTVANGSTEN

Ontvangsten die voorbehouden zijn voor het dekken van bepaalde, duidelijk afgebakende uitgaven. Vroeger ging dit gepaard met een boeking op een fonds en kwamen deze ontvangsten niet voor in de rijksmiddelenbegroting. Vanaf 1991 komen deze ontvangsten, in het kader van de oprichting van de organieke fondsen, in de rijksmiddelenbegroting.

VARIABEL KREDIET

Een in de algemene uitgavenbegroting opgenomen krediet van een organiek begrotingsfonds dat varieert in functie van de aangerekende toegewezen ontvangsten op de overeenkomstige posten van de rijksmiddelenbegroting. In voorkomend geval kan met een van het vorige jaar beschikbaar saldo rekening gehouden worden.

Zie : TOEGEWEEZEN ONTVANGSTEN.

VASTE UITGAVEN

Uitgaven die zijn vrijgesteld van het voorafgaande visum van het Rekenhof (wedden, salarissen, vergoedingen, abonnementen, huren, pensioenen).

VASTLEGGING VAN DE UITGAVEN

Eerste fase van de uitgavencyclus. In het begrotingsrecht is de vastlegging van de uitgaven, de verbintenis aangegaan door de minister of zijn afgevaardigde waarbij rechten en verplichtingen ten laste van de begroting ontstaan.

Boekhoudkundig is het de inschrijving in een register van een bedrag waardoor een begrotingskrediet geblokkeerd wordt ten belope van deze verrichting. De boekhoudkundige vastlegging behoort tot de bevoegdheid van de controleurs van de vastleggingen.

VASTLEGGINGSKREDIET

Krediet dat het bedrag uittrekt van de verbintenissen die tijdens het begrotingsjaar mogen worden aangegaan.

Zie : GESPLITST KREDIET.

VASTLEGGINGSMACHTIGING

In het beschikkend gedeelte van de algemene uitgavenbegroting gegeven toestemming om verbintenissen ten belope van een bepaald bedrag aan te gaan. Voor de uitbetalingen, die uit deze machtigingen zullen voortvloeien, moeten in latere begrotingen eigenlijke kredieten (correlatieve kredieten genoemd) worden ingeschreven.

VEREFFENING

Tweede fase in de uitgavencyclus (na de vastlegging). De vereffening houdt de erkenning in van de werkelijkheid, de regelmatigheid en de wettelijkheid van een schuldvordering op de Staat.

VOORAFBEELDING VAN DE BEGROTING

Begrotingsvoorzicht dat wordt opgesteld in de veronderstelling van een ongewijzigd beleid. Als eerste stap bij het technisch onderzoek van de

begroting laat de voorafbeelding toe de draagwijdte te bepalen van de begeleidende maatregelen die moeten worden getroffen om de voorgestelde begrotingsdoelstelling te bereiken.

VOORLOPIG KREDIET

Kredieten die door het parlement aan de regering worden toegekend voor één of meer maanden (maximum 4 maanden) wanneer de uitgavenbegroting niet kan worden goedgekeurd voor 31 december van het aan het begrotingsjaar voorafgaande jaar. Ze zijn te beschouwen als een voorschot op de nog goed te keuren begrotingskredieten. Deze kredieten mogen, in principe, niet worden aangewend voor nieuwe uitgaven, die vroeger niet toegelaten waren door de Wetgevende Macht. De voorlopige kredieten worden berekend in verhouding tot die van de laatst goedgekeurde algemene uitgavenbegroting.

WISSELKOERSSCHOMMELINGEN

Wijziging van de wisselkoers die leidt tot veranderingen in de staatsschuld tengevolge van een boekhoudkundige herraming van de schuld in deviezen. Indien de Belgische frank in waarde vermindert ten opzichte van de munt waarin de schuld in deviezen is uitgedrukt, dan vergroot het uitstaande bedrag van de schuld. Een waardevermeerdering van de frank heeft daarentegen een tegengestelde uitwerking.